

Zahájení:

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná.
Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese. (Žalm 16,7-8)

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází, Krista Ježíše, Pána našeho. On přichází a zůstává tam, kde člověk o jeho blízkost stojí. Amen.

Píseň EZ 150 (doprovod **ZDE**) CHVALTEŽ NEJMOCNĚJŠÍHO

1. Chvaltež Nejmocnějšího, chvaltež Nejsvětějšího,
jenž na výsostech sedí, na všechno jasně hledí, plný cti a velebnosti;
i z mocných skutků jeho, vidouc je dne každého, chvalte jej se vsí vděčností!
2. Chvalte Boha, on je Pán, / nejsvětějším budiž zván. /
Všude jeho moc je znát, / co chce, musí též se stát. / Chvalte Boha písni slavnou! /
Zvukem trub i píšťal hrou / slaven bud', i citarou! / Chválu pějte neúnavnou!
3. Chvalte Boha v nebesích, / postrach nespravedlivých! /
Bubny hřmí a loutny zní, / varhan příboj zaduní, / housle, cimbál zvučí chválou! /
Všemu vládne Tvůrce náš, / nad vším drží věčnou stráž. / Vždy je naší pevnou skálou!

Modlitba:

Bože,
jsi tvůrce nových věcí, křísíš k životu to, co my často už pohřbíváme. Dáváš naději tomu, co my považujeme za beznadějně. U tebe nikdy lež nevitězí nad pravdou, nenávisť nad láskou, strach nad odvahou. Děkujeme, že si to také dnes můžeme připomínat.
Odpusť naši malou víru, odpusť, že býváme nejednou dost skeptičtí. Ztrácíme se v množství informací, události ve světě se zdají být tak rychlé a nesrozumitelné.
Napln' nás moudrostí, odvahou i rozvahou. Také dnes. Ved' nás svým Duchem, prosíme.
Za to prosíme ve jménu Ježíš Krista. A jeho slovy se modlíme, jako se i dnes modlí křesťané po celém světě:

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. AMEN*

Píseň EZ 635 (doprovod **ZDE**)

1. Tvá, Pane, láska nám sílu dává, / je jako číše
vody studené. / Má sílu těšit smutnou duši /
a zvednout tělo zemdlené.
2. Tvá milost, Pane, je nekonečná, / své
odpuštění znovu dáváš zas! / Tvým darem je i
milý úsměv / těch, kteří žijí vedle nás.
3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane, / že nejsme
sami - s námi přebýváš. / Tvé myšlení je o
pokoji /- má zase smysl život náš.
4. Tvé svaté Slovo nás moudře vede / a našim
cestám ukazuje směr. / Nebývá snadné
zaslechnout je / ve světě plném různých věř.
5. Co jen je člověk, čím zasloužil si, / že, Pane, ty
jsi na něj pamětliv? / Pochopit nelze, snad
jen žasnout! / Dík budu vzdávat, co jsem živ!

Čtení Genesis 2,7

⁷ I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

Čtení Jan 20, 19-22

¹⁹ Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ ²⁰ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. ²¹ Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ ²² Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

Evangelium pokoje

Téhož dne večer – totiž téhož dne, kdy Ježíš oslovil Marii Magdalskou jménem a ona pochopila, že Kristus nezůstal v hrobě, že smrt ho nepohltila, že ho neumlčela, nezastavila. Marie Magdalská pochopila, uvěřila, že naopak Kristus – vším, co kázal, dělal, vším, čím byl - vším tím zůstává a nově žije, že jeho slovo platí, že člověka dál oslovuje, promlouvám k němu, že má moc ho proměnit, proměnit jeho život. Marie vzkříšeného Krista slyšela a uvěřila, že je to on, kdo ji volá a posílá. Šla k učedníkům, a řekla jim o tom.

Učedníci byli za zavřenými dveřmi. Měli strach. Nějak nás téma strachu dohání. Před týdnem jsme četli o ženách, které se strachem, ale i s radostí běželi. Tady zas strach trochu jinak. Učedníci jsou zavřeni. Báli se těch, kteří Ježíše odmítli a docílili jeho likvidace. Ještě nevěděli, že se to těm zdánlivě mocným nepodařilo. Báli se těch, kteří si mysleli, že oni drží pravdu světa a nikdo jiný jim ji nebude narušovat a zpochybňovat. Báli se těch, kteří se vlastně taky báli, že by Ježíšova pravda a láska odhalila jejich vlastní nedokonalost a omyly a selhání. A když se takhle člověk bojí (o své místo, o svou moc, o svou pozici), nejlepší zbraní je vyvolat ještě větší strach v druhých. To se těm, kteří se báli Ježíšovy pravdy, povedlo.

Je to osvědčená metoda. Strach jako zbraň zabere. To známe moc dobře. Kolikrát jsme sami za strachu něco vzdali? A kolikrát jsme sami strach jako zbraň použili?

Je teď zvláštní doba. Strachů je trochu dost a možná v tom bloudíme. Někdo má strach z nákazy. Někdo má strach, že by mohl nakazit druhé. Někdo má strach, že se začne chodit do školy moc brzo. Někdo má strach, že když se škola neobnoví, děti si budou těžko zvykat. Někdo má strach z ekonomických dopadů. Na mnohé už doléhají.

Jak promlouvá do této situace dnešní evangelium? Zdá se mi, že se týká hlavně strachu vyvolávaného lidmi a lidskými slovy. To platí i do dnešní situace. Určitě je na místě patřičná obezřetnost a ohleduplnost. A taky je přirozené, že i v tom se naše přístupy liší. Ohrožením ale je, když kdokoli bude chtít druhé strachem ovládat. Ohrožením je, když si kdokoli kdykoli myslí, že jen on ví a má pravdu a druhého umlčí hrozbou.

Těm, kteří se báli Ježíšovy pravdy se sice povedlo vyvolat strach, ale je to větší moc a síla, která takový strach rozežene. Bůh to nevzdává. Křísí všechno Kristovské k životu. Zavřené dveře ho nezastaví. Slovo projde zdí. „Pokoj Vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Ježíš se vlamuje do strachem sevřených srdcí. Ježíš to nevzdává s učedníky a určitě to nevzdává ani s námi, se všelijak strachujícími se. To je velikonoční poselství. Dveře jsou zavřeny zevnitř. Učedníci je zavírají, ale to Boží blízkost, Kristovské oslovení nezastaví. Je uprostřed nich. A jeho první slovo je slovo pokoje. Nerozčiluje se, nezlobí se, že to nezvládl, že jsou ustaraní, uzavření a ať s tím něco dělají. Přináší pokoj, uklidnění, ujištění. „Věřte, že to je mocnější zbraň než strach. Ne že by ve světě nezůstávalo násilí, ne že by vám nehrozilo, že vás taky budou chtít přibít na kříž, ne že by nehrozilo, že se vám budou posmívat a pronásledovat vás kvůli mně. Podívejte na mé ruce a bok. Jsou to rány, které bolí. Ano, tohle dokáže svět, tohle působí člověk, takhle se snaží vládnout nenávist a zloba a závist, ale přesto: Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás. To co jsem začal, v tom je potřeba pokračovat. A je to na vás! Vy jste teď mými následovníky, vy jste teď Božím nástrojem. Cestu jsem vám ukázal, vydejte se na ni. Je to na každém z vás, kdo věříte, že

moje cesta je smysluplná a správná. Ale nebojte, nejste na to sami, já budu s vámi. Tak jako Bůh byl se mnou a ve mně. I já budu s vámi.“

Ještě v evangeliu čtete. „Po těch slovech ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

Kdo dýchá, žije. Bez dechu není život. První kniha Mojžíšova popisuje, že člověk se stává živou bytostí, když do něj Bůh vdechne dech života. Janovo evangelium mluví o tom, že Ježíš dechl na učedníky Ducha svatého. Snad tomu můžeme rozumět tak: Duch svatý, kterého i na nás Ježíš dýchá, je jeho duch – přece je s Otcem a s Duchem jedno. Je to jeho způsob myšlení, mluvení, prožívání. Je to jeho síla, jeho vyzařování, která chce skrze nás působit v tomto světě. To je to poslání - jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ V tom se dokonává vzkříšeníKdyž naplnění jeho duchem promlouváme Ježíšova slova do tohoto světa a svědčíme v tomto světě o tom, že jeho cesta, jeho způsob bytí je tím pravým naplněním života. V tomto světě máme úkol. Skrze nás chce Ježíšův duch, jeho láska, kterou nás na kříži miloval až do krajnosti, proniknout do tohoto světa a postupně jej proměňovat.

V současné době se pořád ještě musíme trochu zavírat. Nicméně srdce mohou zůstat i přesto otevřená. A do nich zní ujištění: Pokoj vám. Do nich zní pozvání: Přijměte Ducha svatého.

Vzkříšený Kriste, děkujeme, že smíme věřit, že přicházíš také k nám se svým slovem pokoje, slovem povzbuzení. Děkujeme, že smíme doufat v naplnění Tvým duchem. O něj prosíme Amen.

Píseň EZ 675 (doprovod ZDE)

1. Přijď již, přijď, Duchu stvořiteli, Duchu smíření.
Přijď již a proměň svět náš celý vnově stvoření.
Ref. Duchu svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj.
Nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.
2. Probud' svým dechem kosti suché,/ zažeň temnotu./
Najdi zbloudilé, oslov hluché,/ žehnej životu./ Ref.
3. Probud' svědomí otupené,/sbližuj národy./
Zavěj a přived' zotročené/ v říši svobody./ Ref.

Přímluvná modlitba

Pane Bože,

děkujeme, že se nenecháš zastavit zavřenými ani zamčenými dveřmi. A děkujeme, že otevíráš i naše často uzavřená srdce. Prosíme nevzdávej to. Nevzdávej to s námi, nevzdávej to s tímto světem. Vždyť kde by bez tebe byl?

Prosíme zvláště dnes vstupuj do míst, kde jsou lidé zavřeni sami. Vnášej svůj pokoj do všelijakého lidského nepokoje a neklidu.

Prosíme za místa, kde se lidé jedni druhých bojí. Zastav svou mocí všechny, kdo se snaží druhé ovládat vyvoláváním strachu.

Prosíme o moudrost k rozhodování, pro každého z nás, pro lidi kolem nás, pro premiéry, prezidenty, ministry, pro všechny, kdo jsou zodpovědní za druhé.

Prosíme zvláště za slabé. Prosíme za místa, kde současná pandemie vzbuzuje strach a obavy a vzdaluje lidi od sebe.

Prosíme za lidi, kteří Tě hledají, promluv k nim. Nebo nás k nim pošli, ukaž cestu.

Prosíme, sesílej svého Ducha i své Slovo, ať uzdravují a dávají vždy novou naději.

..... *prostor pro vlastní modlitby*

V pokoře ti, Bože, předkládám dny, které jsou před námi. Stůj při nás a žehnej nám.

Amen

Poslání 1. list Petrův 1

³ Veleben bud' Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. ⁸ Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, ⁹ a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Požehnání

Těžko říct, jaké dny nás čekají:

ale ať vám v nich určitě neschází Kristova milost,
vždyť bez ní by náš život stál pevně leda jako dům na písku.

Těžko říct, čeho se kdy lekne a co nás rozesmutní:

ať vás při tom vždycky podrží Boží láska, díky které nejsme sami ani ve smutku a trápeních.

Těžko říct, jaké úkoly nás kde čekají, kdo nás bude potřebovat a co je třeba udělat:

ať vás vždycky vede přítomnost Ducha svatého

abyste neklesali pod tíhou zbytečných úkolů ani neúnosných břemen,

ale abyste poznali a našli, co je dobré, Bohu milé, dokonalé, a obnovili tím svou mysl.

Amen

Píseň Svítá 636 (doprovod **ZDE**)

1. Z tvé ruky, Pane můj, / co dáváš, chci vzít. / Ty líp nežli já víš, co mi prospívá, / co přebývá a schází. / Z tvé ruky, Pane můj, / co dáváš, chci vzít. / Ty líp než já / víš, co vede k tobě blíž. / Haleluja.
2. Stůj při mně, když se zdá, / že krátí se den. / Ty líp nežli já / víš, kdy se rozdnívá, / kdy začít má tvé ráno. / Stůj při mně, když se zdá, / že krátí se den. / A půjdu-li tmou, / ty uchop ruku mou. / Haleluja.

Farář je k dispozici na telefonu: 777 339 381.
